

Vezmi svojho syna... Tam ho obetuj... (Gn 22, 2)

(Peter Ilko) Abrahámovi určite nebolo jedno, že má obetovať svojho syna, po ktorom tak túžil. Pre nás nepochopiteľné. Boh skúša dôveru Abraháma. Neskúša vieru, ale dôveru. Len aby nezabudol, že mu Boh prisľúbil, že požehná a rozmnoží jeho potomstvo ako hviezd na nebi. Abrahám prekvapujúco neprotestuje. Možno je trochu prekvapený, ale dôveruje. Najvyšší čas pozrieť na Krista. Na jeho pokoru a Božiu lásku. Abrahám nedokonal obeť syna. Boh neváhal a poslal svojho Syna, aby sme my mohli žiť.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)